

СТУДМІКС

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж
Луганського національного
університету імені Тараса Шевченка»

№ 4 (10) жовтень 2015

3 Дні працівників освіти!

Коли на землю починає тихо падати жовтий лист, до нас приходить свято – День працівників освіти. Символічно, що наше свято ми відзначаємо саме восени. Як осінь обдаровує нас своїми багатствами, так і ми, викладачі,

виховуємо у молоді високоморальні людські якості.

Педагогічна праця – не фаш, це покликання. Часом воно межує з громадянським подвигом і доходить до самопожертви. Вчити – відповідальна й невимовно виснажлива праця, незрівнянна радість. Ми вносимо визначальний вклад у розвиток України, формуємо нове покоління громадян, передаючи своїм вихованцям неоціненний скарб високої освіченості. Майже вісімдесят років педагогічний коледж підтримує кращі традиції навчального закладу, впевнено крокує у європейську освіту, долаючи всі труднощі. Переконана, що наші випускники стануть гідними освітянами свого коледжу.

Дорогі колеги! Сьогодні Ваше свято. Свято скромних, але достойних людей, свято добра, мудрості та любові. Низький уклін вам за вашу натхненну і самовіддану працю.

Хай засіяна невтомною працею освітянська нива урожаїть новими талантами, яскравими особистостями та визначними перемогами й здобутками в житті, а слово вчителя завжди буде святим і чистим на Землі.

*Г. М. МІНЄНКО,
директор ВП «Лисичанський
педагогічний коледж
Луганського національного
університету імені Тараса
Шевченка»*

Шановні викладачі!

Свою працю, прикладом і досвідом ви даєте не тільки знання, а й життєві орієнтири, навчаєте бути активними, самостійними, відповідальними, добрими, чесними. Ви стоїте біля витоків будь-яких перемог і визначаєте наше яскраве майбутнє - виховуєте розумну, творчу молодь, від якої завтра залежатиме доля міста, регіону, всієї країни.

Успіхи ваших студентів - найкраща подяка й безцінний внесок у розвиток України.

Низький вам уклін за терпіння й доброту, за турботу про дітей і нелегку щоденну працю!

Бажаю вам здоров'я, щастя, терпіння, оптимізму і, звичайно, цілеспрямованих, талановитих і вдячних студентів!

Сергій Дунаєв, народний депутат України

«Виховання – справа важка, і поліпшення його умов – один із священних обов'язків кожної людини, бо немає нічого важливішого, як освіта самого себе і ближніх.

Сократ

Де народився, там і згодився

Нажуть люди: «Де народився, там і згодився». Але чи насправді це так? Наші викладачі - найкращий приклад. Закінчивши навчання, вони не забули рідні стіни й повернулися в коледж.

Ми вирішили запитати, що більше їм запам'яталося в часи навчання у коледжі.

Ганна Сергіївна Пивоварова:

«Спогадів про студентське життя в коледжі дуже багато. Одразу і не згадаєш. Але я досі пам'ятаю, як ми відпочивали під час табірних зборів. Вожаті завжди були чимось зайняті, і вільний час з'являвся тільки вночі. Тому ми зібралися разом і грали в бадмінтон о другій годині ночі навпроти корпусу. Було дуже весело».

Ляшенко Катерина Іванівна:

«Коли я навчалася у коледжі, треба було мати змінне взуття в обов'язковому порядку. Одного разу всією групою прийшли на пари. Я не пам'ятаю, хто в той день був черговим викладачем, але він контролював, в якому ми були взутті. А пара змінного взуття лише одна. Студенти по черзі взували її і проходили. Дуже смішно згадувати, але нас було 17 осіб».

Гуцало Олена Олександрівна:

«Це було, коли ми вчилися ще на першому курсі. Я та дві мої одногрупниці не дуже хотіли йти на пару. І ми всі разом дружно вирішили прогуляти.

Нам вдалося непомітно пройти через два поверхи, але вже біля виходу нас зустріла куратор і відвела до аудиторії. Мені настільки було соромно, що більше не прогулювала жодної пари».

З викладачами спілкувалася

Дімід Анастасія,

студентка II курсу,

спеціальності «Видавнича справа та редагування»

Я закохалася в те, як вона викладала...

Напередодні Дня працівників освіти кореспондент газети взяла інтерв'ю з чудовим педагогом, викладачем історії та випускницею Лисичанського педагогічного коледжу 2002 року Вікторією Євгенівною Чуріловою.

- Що Вас надихнуло стати вчителем?

- Сподвигла мене молода учителька історії, що прийшла до нас у школу у сьомому класі. Її звали Ірина Олексіївна. Я закохалася в те, як вона викладала свій предмет. Мені це було дуже цікаво. Відразу поринула у читання, стала дізнаватися більше цікавих історичних фактів. Єдине, чого я хотіла - після одинадцяти класів швидше стати педагогом. Мені пощастило поступити в педагогічний коледж, щоб наблизитися до своєї дитячої мрії. По-

тім вже навчалася в інституті за спеціальністю «Історія».

- Вікторіє Євгенівно, що ви відчуваєте, коли знову стаєте куратором студентів I курсу?

- Навіть не знаю... Дуже складно залишити в минулому свою попередню групу. Але ти вже знаєш свої помилки, промахи, якісь нюанси з минулого досвіду. Думаєш, що вже все знаєш і помилки можливо попередити. А для цього більше спілкуєшся зі студентами і намагаєшся підстелити соломку там, де помилився колись.

- Що вам подобається і не подобається у вашій роботі?

- Подобається у моїй роботі постійний розвиток особистості, а не подобається те, що залишається мало часу для сну. (Посміхається)

- Ви ніколи не шкодували, що обрали саме цю професію?

-Я люблю свою роботу, але іноді приходиться розчарування. Віддаєш студентам всю любов і душу, а вони не цінують твоєї щирості та відвертості. Але хороші, цілеспрямовані особистості дарують мені позитивну енергію, надихають на нові плани. Ти хочеш вчитися разом з ними, допомагати їм, пересилувати різні складнощі. Одразу видно - з них вийдуть прекрасні педагоги!

З викладачем спілкувалася

Анастасія Сухомліна,

студентка I курсу,

спеціальності «Видавнича справа та редагування»

Якщо вчитель поєднує в собі любов до справи і до учня, він - досконалий учитель.

Л. Толстой

Дума про вчителя

Доки живуть на світі вчителі, доти світ перебуває у постійному розвитку. Прекрасна професія! Найблагородніша серед інших. Всі професії - від учителя, лише учителя – від Бога.

Лисичанський педагогічний коледж з кожним роком професійно зростає. Цей велетень освіти наближається до ювілейної дати - свого 80-річчя.

Крок за кроком, рік за роком коледж набрав обертів, ставав сильнішим і конкурентоспроможнішим.

У коледжі працювали багато досвідчених викладачів, чії діти й онуки донині з гордістю продовжують естафету в цьому закладі.

За останні десять років навчальний заклад став кращим, естетично оформленим, багатшим на різні нагороди і, найголовніше,- в ньому царюють любов і тепло. Ці почуття дарують нам наші доброзичливі викладачі:

Учитель - це наша совість, Взірєць у житті єдиний. Без нього життєва повість Не пишеться у людини.

Тихої осені завітало до Лисичанського педагогічного коледжу вчительське свято. Це час, коли шелестить падолистом осінь і снує в лузі мереживо бабиного літа, а червоні жоржини пломеніють над землею, немов дарують свій жар любові нашим учителям.

Цей день особливий. День мудрості, доброти й людяності. Вся увага прикута до викладачів: їм присвячують концерти, влаштовують виставки малюнків і вітальних плакатів. Учитель - одна з найголовніших у світі професій, але при цьому дуже складна, з особливою відповідальністю, адже результати праці педагогів проявляються не відразу і багато в чому відзначають майбутнє життя всього суспільства. Свято Вчителя припадає на найбільш щедру пору року. І ви, любі вчителі, будьте щедрими на посмішки і гарні оцінки!

Шановні студенти, згадайте своїх вчителів, привітайте їх

зі святом, зателефонуйте або напишіть. Благо сьогодні сучасні технології дозволяють це зробити з будь-якої точки земної кулі. Розкажіть, як живете, що запам'яталось зі студентського життя вам найбільше. Немає кращого подарунка для Учителя, коли його пам'ятають вдячні студенти...

У цей знаменний день хочеться привітати вас від усієї душі. Тому цей невеликий, але написаний з любов'ю, вірш ми присвячуємо вам, любі педагоги!

*О, вчителі! Невже ви не втомились
У юні душі сіяти зерно?
Для цього ви на світі і з'явилися,
Щоб в учнях буйно проросло
воно.*

*О, вчителі! І слів не підібрати,
Епітетів, метафор, порівнянь,
Щоб вдячності рядочки проказати
За те, що щедро віддаєте нам.*

*О, вчителі! Прекрасного ви гідні,
Бо вибрали в житті свою мету;
І нині я за всіх скажу:
- Спасибі, рідні,
За вашу місію
подвижницьку й святу!*

*Анастасія Сухомліна, студентка
І курсу спеціальності «Видавнича
справа та редагування»*

Їм вручено чудова посаду, вище за яку нічого не може бути під цим сонцем. Вічним законом нехай буде: вчити і вчитися всьому через приклади, повчання і застосування на ділі.

Ян Амос Коменський

Викладачі теж родом з дитинства

Дитинство - це коли жовтий колір - яскраво жовтий, дерева - живі велетні, а до місяця можна доторкнутися рукою. Евеліна Хромченко

Запрошуємо викладачів і студентів взяти участь у цікавому і розважальному конкурсі. Нижче ви бачите фото ваших викладачів, які навчалися в нашому рідному коледжі. Вони теж були "зеленими" студентами, які підкорювали вершини педагогічних знань. А зараз вони ведуть у світле і цікаве майбутнє вас.

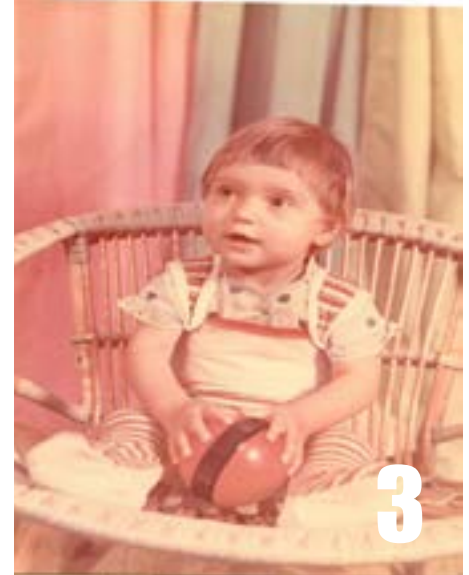
Перед вами стоїть нелегке завдання - впізнати викладачів. Усім удачі й натхнення в цьому нелегкому конкурсі! Результати ви можете дізнатися на сайті коледжу.

1

2

3

4

5

6

Наша адреса: 93108,
Луганська область,
м. Лисичанськ-8, вул. Героїв
Сталінграда, 21
E-mail : lpk@ukr.net
Тел. (06451) 7-64-36

Газета студентського парламенту
ВП «Лисичанський педагогічний коледж Луганського
національного університету імені Тараса Шевченка»
Випусковий редактор: О. А. Севастянова
Редактор: Д. Д. Данченко
Редакційна колегія: О. В. Матліна, І. Ю. Сергеева